

7 Ιουνίου, 1991

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/τής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΑΒΒΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 860/85).

Διοικητική Πράξη — Εκτελεστή — Χαρακτηριστικά — Κύριο χαρακτηριστικό είναι η άμεση παραγωγή εννόμου αποτελέσματος που συνίσταται στη δημιουργία, τροποποίηση ή κατάλυση νομικής κατάστασης δηλαδή δικαιωμάτων και υποχρεώσεων διοικητικού χαρακτήρα του διοικουμένου — Πληροί τα χαρακτηριστικά της εκτελεστής απόφασης η μη αναγνώριση του Διπλώματος του αιτητή ως προσόντος ισοδύναμου της Ανώτερης Λογιστικής. 5

Έννομο συμφέρον — Χαρακτηριστικά — Πρέπει να είναι ενεστώσ, άμεσο και προσωπικό — Ενεστώσ έννομο συμφέρον θεωρείται και στην περίπτωση που η βλάβη και μεν δεν έχει επέλθει στον αιτητή κατά το χρόνο προσβολής της πράξης, θεωρείται όμως βέβαιο ότι θα επέλθει στο μέλλον — Υφίσταται ενεστώσ έννομο συμφέρον προσβολής πράξης ή παράλειψης που θα επηρεάσει μελλοντικά την υπηρεσιακή ανέλιξη υπαλλήλου. 10

Διοικητικό Δίκαιο — Διακριτική ευχέρεια της Διοίκησης ως προς την εκτίμηση των πραγματικών γεγονότων — Το Αναθεωρητικό Δικαστήριο ουδέποτε υποκαθιστά την απόφαση του Διοικητικού οργάνου με την δική του αν αυτή ήταν λογικά εφικτή. 15

Διοικητική Πράξη — Αιτιολογία — Τι αποτελεί δέουσα αιτιολογία είναι θέμα βαθμού — Εξαρτάται από τη φύση της κάθε υπόθεσης — Μπορεί να συμπληρώνεται από τον φάκελο. 20

Η προσφυγή αυτή στράφηκε κατά της ορθότητας της απόφασης του Υπουργού Οικονομικών βάσει της οποίας έκανε ότι το Diploma in Business Studies of the Institute of Commerce του αιτητή αναγνωρίστηκε ως ισοτίμο της Ενδιάμεσης Εξέτασης Λογιστικής και όχι της Ανώτερης Λογιστικής του Εμπορικού Επιμελητη- 25

ρίου του Λονδίνου.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

5 (1) Αναφορικά με την πρώτη προδικαστική ένσταση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση ότι η απόφαση δεν ήταν εκτελεστή αυτή απορρίπτεται. Το κύριο στοιχείο της έννοιας της εκτελεστής πράξης είναι η άμεση παραγωγή εννόμου αποτελέσματος που συνίσταται στη δημιουργία, τροποποίηση ή κατάλυση νομικής κατάστασης, δηλαδή δικαιωμάτων και υποχρεώσεων διοικητικού χαρακτήρα του διοικουμένου. Τα χαρακτηριστικά αυτά πληροί η 10 προσβαλλόμενη απόφαση γιατί αν το δίπλωμα του αιτητή αναγνωριζόταν ως προσόν ισοδύναμο της Ανώτερης Λογιστικής θα ειδικαιούνταν σε τρεις αυτόματες προσαυξήσεις.

15 (2) Όσον αφορά την δεύτερη προδικαστική ένσταση περί ελλείψεως εννόμου συμφέροντος του αιτητή και αυτή απορρίπτεται γιατί ο αιτητής έχει έννομο συμφέρον άμεσο, προσωπικό και ενεστώς. Θεωρείται το έννομο συμφέρον ως ενεστώς και στην περίπτωση που η βλάβη ναί μεν δεν έχει επέλθει στον αιτητή κατά το 20 χρόνο της προσβολής της πράξης, θεωρείται όμως βέβαιο ότι θα επέλθει στο μέλλον.

(3) Ο ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή ότι η απόφαση λήφθηκε καθ' υπέρβαση εξουσίας δεν ευσταθεί γιατί αυτή λήφθηκε από τον Υπουργό Οικονομικών μετά από εξουσιοδότηση που του παραχωρήθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο με την απόφαση υπ' 25 αρ. 2881 ημερ. 4 Απριλίου, 1963 αφού έκαμε τη δέουσα έρευνα και γενικά στηρίχθηκε πάνω σε όλα τα γεγονότα και στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν του. Το Δικαστήριο τούτο ουδέποτε υποκαθιστά την απόφαση του Διοικητικού οργάνου με την δική του αν η απόφαση ήταν λογικά εφικτή στη Διοίκηση.

30 (4) Οι διοικητικές πράξεις πρέπει να είναι αιτιολογημένες. Τι αποτελεί δέουσα αιτιολογία είναι θέμα βαθμού που εξαρτάται από τη φύση της κάθε υπόθεσης. Η αιτιολογία μπορεί να συμπληρωθεί από τα στοιχεία του φακέλλου. Στην προσβαλλόμενη απόφαση η 35 αιτιολογία είναι σαφής και συμπληρώνεται με επάρκεια από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλλου.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Kolokassides v. The Republic (1965) 3 C.L.R. 542·

Republic v. Demetriou and Others (1972) 3 C.L.R. 219·

40 *Varkas v. Δημοκρατίας* (Προσφυγή Αρ. 170/86 ημερ. 21.2.90)·

Papasavvas v. The Republic (1967) 3 C.L.R. 111·

Eliades v. The Republic (1985) 3 C.L.R. 1904.

Προσφυγή.

Προσφυγή για δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση με την οποία αποφάσισαν ότι το Diploma of the Institute of Commerce (In Business Studies) είναι ισοδύναμο της Ενδιάμεσης Εξέτασης Λογιστικής (Book-Keeping) του Εμπορικού Επιμελητηρίου του Λονδίνου. 5

Π. Αγγελίδης, για τον αιτητή.

Α. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ων η αίτηση. 10

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Δημητριάδης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ: Σύμφωνα με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αρ. 2881 και ημερ. 4 Απριλίου, 1963, ο Υπουργός Οικονομικών έχει εξουσιοδοτηθεί να εξετάζει τα λογιστικά προσόντα και να αποφασίζει για την ισοδυναμία τους, αφού συμβουλευθεί αρμόδιους λειτουργούς. Σε όλες τις περιπτώσεις ζητείται η συμβουλή του Γενικού Λογιστή και του Γενικού Ελεγκτή, λόγω των ειδικών προσόντων τους στη Λογιστική. 15 20

Με επιστολή του ημερ. 22 Νοεμβρίου, 1984 προς το Διευθυντή Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού, ο Διοικητής Συνεργατικής Αναπτύξεως ζήτησε να πληροφορηθεί κατά πόσο το DIPLOMA IN BUSINESS STUDIES OF THE INSTITUTE OF COMMERCE, το οποίο κατέχει ο αιτητής, μπορούσε να θεωρηθεί σαν ισοτίμο με την Ενδιάμεση εξέταση (BOOK-KEEPING) ή και την Ανώτερη Λογιστική του Εμπορικού Επιμελητηρίου του Λονδίνου. Μαζί με την επιστολή απέστειλε και αντίγραφο της εξεταστέας ύλης και των γραπτών ερωτήσεων (papers) των εξετάσεων που ο αιτητής παρακάθησε για να πάρει το πιο πάνω δίπλωμα. 25 30

5 Για το θέμα της ισοτιμίας του διπλώματος που κατείχε ο αιτητής, ζητήθηκε η συμβουλή του Γενικού Λογιστή και του Γενικού Ελεγκτή προς τους οποίους υποβλήθηκαν για το σκοπό αυτό η διδακτέα ύλη και θέματα εξετάσεων. Οι
10 πιο πάνω λειτουργοί συμβούλευσαν τον Υπουργό Οικονομικών, με βάση τη διαφορά στο επίπεδο Λογιστικής που περιέχεται στη διδακτέα ύλη των δύο διπλωμάτων, ότι το δίπλωμα in Business Studies του Institute of Commerce, μπορεί να θεωρηθεί ως ισότιμο με την Ενδιάμεση Λογιστική του Εμπορικού Επιμελητηρίου του Λονδίνου. Ο Υπουργός Οικονομικών ενέκρινε στη συνέχεια την πιο πάνω ισοτιμία.

15 Η πιο πάνω απόφαση κοινοποιήθηκε στους δικηγόρους του αιτητή με επιστολή ημερ. 21 Αυγούστου, 1985, το κείμενο της οποίας έχει:

20 "Έχω οδηγίες ν' αναφερθώ στην επιστολή σας με ημερομηνία 19 Ιουλίου 1985, αναφορικά με το Diploma of the Institute of Commerce (in Business Studies), το οποίο κατέχει ο πελάτης σας κ. Σάββας Κωνσταντίνου και σας πληροφορήσω ότι το δίπλωμα αυτό έχει εγκριθεί ως ισοδύναμο της Ενδιάμεσης Εξέτασης Λογιστικής (Book-Keeping) του Εμπορικού Επιμελητηρίου του Λονδίνου.

25 2. Το Diploma of the Institute of Commerce (London), στο οποίο αναφέρασθε, και το οποίο περιέχεται στην Εγκύκλιο της Υπηρεσίας μας με αρ. 559 και ημερ. 22.1.1981 ως ισοδύναμο της Ανώτερης Λογιστικής του Εμπορικού Επιμελητηρίου του Λονδίνου είναι διαφορετικό από το Diploma in Business Studies που
30 κατέχει ο κ. Κωνσταντίνου και καλύπτει, μεταξύ άλλων, τα θέματα Accountancy (Higher), English, Commerce, Office Practice and Management, Mercantile Law, Economics, ενώ το δίπλωμα in Business Studies καλύπτει διαφορετικά θέματα. Με βάση τη διαφορά στα
35 θέματα που καλύπτει το Diploma in Business Studies από τα θέματα που καλύπτει το Diploma of the Institute of Commerce, το εν λόγω δίπλωμα έχει αναγνωριστεί

ως ισοδύναμο της Ενδιάμεσης Εξέτασης Λογιστικής (Book-Keeping) του Εμπορικού Επιμελητηρίου του Λονδίνου.

3. Αναφορικά με το θέμα της μισθοδοσίας του κ. Σ. Κωνσταντίνου τούτο δεν αφορά την Υπηρεσία μας, γιατί αυτός δεν είναι Δημόσιος Υπάλληλος, αλλά υπάλληλος του Ταμείου Εξελέγξεως και Επιθεωρήσεως Συνεργατικών Ιδρυμάτων." 5

Εναντίον της πιο πάνω απόφασης καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή με την οποία ο αιτητής ζητά την ακόλουθη θεραπεία: 10

"Διακήρυξιν και/ή απόφασιν του Δικαστηρίου ότι η απόφασις των καθ' ων η αίτησις ημερ. 21.8.1985 είναι άκυρος και/ή παράνομος και/ή εστερημένη οιασδήποτε Νομικής αξίας." 15

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση ήγειρε προδικαστικά ότι (α) η προσβαλλόμενη απόφαση δεν συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη σύμφωνα με το άρθρο 146 του Συντάγματος, αλλά ότι η πράξη αυτή συνιστά προπαρασκευαστική πράξη της τελικής εκτελεστής διοικητικής πράξης και, περαιτέρω, ότι συνιστά απλώς άποψη η οποία στερείται εκτελεστού χαρακτήρα, και (β) ο αιτητής δεν έχει ενεστώως έννομο συμφέρον. 20

Το αντικείμενο μιας προσφυγής που βασίζεται στο άρθρο 146.1 του Συντάγματος, πρέπει να είναι εκτελεστή διοικητική πράξη, ή απόφαση, ή παράλειψη αρχής ή οργάνου, που ασκεί εκτελεστική ή διοικητική λειτουργία. 25

Διοικητική πράξη ή απόφαση υπόκειται στην Αναθεωρητική Δικαιοδοσία του Δικαστηρίου, μόνον αν είναι εκτελεστή. Πρέπει να είναι πράξη με την οποία η βούληση της Διοίκησης γίνεται γνωστή για ένα θέμα, πράξη που έχει σκοπό την παραγωγή εννόμου αποτελέσματος έναντι του διοικουμένου. 30

Το κύριο στοιχείο της έννοιας της εκτελεστής πράξης είναι η άμεση παραγωγή εννόμου αποτελέσματος, που συνίσταται στη δημιουργία, τροποποίηση, ή κατάλυση νομικής κατάστασης, δηλ. δικαιωμάτων και υποχρεώσεων διοικητικού χαρακτήρα του διοικουμένου - (βλ. *Nicos Kolokassides v. The Republic of Cyprus* (1965) 3 C.L.R. 542, *Republic v. Costas Ch. Demetriou and Others* (1972) 3 C.L.R. 219, *Monique Varkas v. Δημοκρατίας, Υπ. Αρ. 170/86*, (η απόφαση δόθηκε στις 21.2.90 και δεν έχει δημοσιευτεί ακόμη)).

Αναφορικά με τη δεύτερη προδικαστική ένσταση, προβλήθηκε ο ισχυρισμός εκ μέρους του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση ότι από πουθενά δεν προκύπτει ότι ο αιτητής επηρεάστηκε άμεσα ή έμμεσα από την προσβαλλόμενη πράξη, ούτε και υπέστη οποιαδήποτε ζημιά και ότι αν υφίσταται κάποια ζημιά, αυτή αφορά το μέλλον, δηλαδή σε περίπτωση διεκδίκησης θέσης που απαιτούνται προσόντα στην Ανώτερη Λογιστική, και επειδή το δίπλωμα του αιτητή δεν έχει εγκριθεί ως τέτοιο δεν μπορεί να διεκδικήσει τη θέση αυτή.

Το συμφέρον πρέπει να είναι ενεστώς, άμεσο και προσωπικό. Ενεστώς είναι το έννομο συμφέρον που υπάρχει όταν ασκείται η προσφυγή και όχι εκείνο που ελπίζεται να δημιουργηθεί στο μέλλον. Θεωρείται το έννομο συμφέρον ως ενεστώς και στην περίπτωση που η βλάβη ναί μεν δεν έχει επέλθει στον αιτητή κατά το χρόνο της προσβολής της πράξης, θεωρείται όμως βέβαιο ότι θα επέλθει στο μέλλον. Έτσι, κρίθηκε ότι αιτητής έχει ενεστώς έννομο συμφέρον να προσβάλει μια πράξη ή παράλειψη που θα επηρεάσει μελλοντικά την υπηρεσιακή του ανέλιξη στη Δημόσια Υπηρεσία. (βλ. *K. Papasavvas v. The Republic* (1967) 3 C.L.R. 111, *Στασινόπουλος: Δίκαιον Διοικητικών Διαφορών*, 1964 4η έκδοση, σελ. 199).

Η απάντηση στις δύο πιο πάνω προδικαστικές ενστά-

σεις και στους ισχυρισμούς που προβλήθηκαν βρίσκονται στις ένορκες δηλώσεις του αιτητή και της Διοικητικής Λειτουργού, στην Υπηρεσία Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού.

Ο μεν αιτητής στην παράγραφο 2 της ένορκης δήλωσης του αναφέρει: 5

"Η προσβαλλόμενη πράξις είναι εκτελεστή διότι από αυτήν απορρέουν συγκεκριμένα δικαιώματα. Δηλαδή εάν το DIPLOMA OF THE INSTITUTE OF COMMERCE αναγνωρισθεί ως προσόν ισοδύναμον της Ανωτέρας Λογιστικής θα edικαιούμουν εις τουλάχιστον τρεις αυτομάτους προσαυξήσεις." 10

Η Διοικητική Λειτουργός στην Υπηρεσία Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού, στην ένορκή της δήλωση, σ' απάντηση της ένορκης δήλωσης του αιτητή, στις παραγράφους (3) και (4) δήλωσε: 15

"3) Ο αιτητής που δεν είναι δημόσιος υπάλληλος αλλά υπάλληλος του Ταμείου Εξελέξεως και Επιθεωρήσεως Συνεργατικών Ιδρυμάτων, εάν επιτύχαινε στις εξετάσεις της Ανώτερης Λογιστικής θα edικαιούτο τρεις προσαυξήσεις με βάση σχετική απόφαση του Διοικητή Συνεργατικής Αναπτύξεως. 20

4) Το προσόν όμως του αιτητή δεν έχει αναγνωρισθεί ως ισοδύναμο της Ανώτερης Λογιστικής και κατά συνέπεια ο αιτητής δεν δικαιούται στις τρεις προσαυξήσεις." 25

Αφού έλαβα υπόψη μου όλα τα πιο πάνω κρίνω ότι η προσβαλλόμενη πράξις είναι εκτελεστή μέσα στην έννοια του άρθρου 146 του Συντάγματος, γιατί περιέχει το συστατικό στοιχείο μιας εκτελεστής διοικητικής πράξης, δηλαδή την άμεση παραγωγή εννόμου αποτελέσματος. 30

Αναφορικά με το έννομο συμφέρον, κρίνω ότι το συμφέρον του αιτητή είναι και άμεσο και προσωπικό και ενε-

5 στώ, δηλαδή έχει όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά που είναι αναγκαία, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 146 του Συντάγματος, για να νομιμοποιείται κάποιος στην προώθηση της προσφυγής του και το Δικαστήριο στην άσκηση του δικαστικού ελέγχου.

Τώρα έρχομαι να εξετάσω το θέμα της ουσίας της προσφυγής.

10 Ο δικηγόρος του αιτητή εισηγήθηκε όπως η προσφυγή επιτύχει και η προσβαλλόμενη πράξη ακυρωθεί γιατί δεν είναι αιτιολογημένη με επάρκεια ότι είναι παράλογη, ότι λήφθηκε καθ' υπέρβαση εξουσίας και ότι παρερμηνεύθηκε η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου ημερ. 4 Απριλίου, 1963.

15 Απ' όλα τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν μου κατέληξα ότι, η αναγνώριση του διπλώματος του αιτητή ως ισοδύναμου της Ενδιάμεσης Εξέτασης Λογιστικής (Book-Keeping) του Εμπορικού Επιμελητηρίου του Λονδίνου δεν έγινε αυθαίρετα από τον Υπουργό Οικονομικών, αλλά μετά από εξουσιοδότηση που του παραχωρήθηκε από το
20 Υπουργικό Συμβούλιο με την απόφαση υπ' αρ. 2881 ημερ. 4 Απριλίου, 1963, αφού έκαμε τη δέουσα έρευνα, στηρίχτηκε πάνω στη διδακτέα ύλη και στα θέματα εξετάσεων για την απόκτηση του διπλώματος, ζήτησε τις απόψεις του Γενικού Λογιστή και του Γενικού Ελεγκτή και γενικά στηρίχτηκε πάνω σε όλα τα γεγονότα και στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν του.

Είναι καλά εμπεδωμένη αρχή του Διοικητικού Δικαίου στη Νομολογία μας ότι, το Δικαστήριο τούτο ουδέποτε υποκαθιστά την απόφαση του Διοικητικού οργάνου με τη δική του, αν η απόφαση του πρώτου πάρθηκε με βάση την ορθή εκτίμηση των πραγματικών γεγονότων και το όργανο ενήργησε σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής Διοίκησης και ότι το Δικαστήριο δεν ανατρέπει απόφαση της Διοίκησης, αν η τελευταία ήταν λογικά δυνατή στη Διοίκηση (βλ.
35 *Eliades v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. σελ. 1904).

Για το ίδιο θέμα, στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, διαβάζουμε στη σελ. 227:

"Το Συμβούλιον της Επικρατείας, ελέγχον την νομιμότητα πράξεως προσβαλλομένης δι' αιτήσεως ακυρώσεως, απέχει του ελέγχου της ουσιαστικής κρίσεως της Διοικήσεως. Μέγας είναι ο αριθμός των επί του θέματος τούτου σχετικών αποφάσεων του Συμβουλίου, δι' ων χαρακτηρίζεται ως ανέλεγκτος η υπό της διοικήσεως εκτίμησις των πραγματικών περιστατικών ή του αποδεικτικού υλικού ή της κρίσεως περί συνδρομής λόγων σκοπιμότητος ή της κρίσεως επί ζητημάτων τεχνικής φύσεως ή ειδικών γνώσεων. Ταύτα όμως, εφ' όσον δεν συντρέχη πλάνη περί τα πράγματα, κακή χρήσις διακριτικής εξουσίας ή δεν προκύπτη έλλειψις αιτιολογίας. Το Σ.Ε. ελέγχει, ουχ ήττον, εάν τα γενόμενα δεκτά πραγματικά περιστατικά υπήχθησαν ορθώς εις τον νομικόν κανόνα. Ούτω, επί παραδείγματι, ελέγχει εάν αι αποδοθείσαι εις υπάλληλον πράξεις συνιστούν ωρισμένον πειθαρχικόν παράπτωμα: 520 (51), εάν ωρισμένη πράξις συνιστά συμπεριφοράν απάδουσαν εις υπάλληλον: 815 (52) ή εάν ελαιών τις είναι συστηματικός: 997 (49) ή εάν αι μεταξύ δύο σημάτων ομοιότητες, περί ων έκρινεν η αρμοδία Επιτροπή, αποτελούσι απομίμησιν 776 (37). Τούτο διότι η 'απάδουσα συμπεριφορά' ή το 'συστηματικόν' του ελαιώνος ή η 'απομίμησις' συνιστώσι ουχί πραγματικάς κρίσεις, αλλά νομικάς εννοίας, ων το αληθές περιεχόμενον θέλει εκτιμήσει ο δικαστής της ακυρώσεως, ερμηνεύων τας σχετικάς διατάξεις και επί τη βάσει της κοινής εμπειρίας."

Οι διοικητικές πράξεις πρέπει να είναι αιτιολογημένες. Τι είναι δέουσα αιτιολογία, όμως, είναι θέμα βαθμού, που εξαρτάται από τη φύση της κάθε υπόθεσης. Η αιτιολογία μπορεί να συμπληρωθεί από το υλικό του διοικητικού φακέλου.

Η αιτιολογία στην προσβαλλόμενη απόφαση είναι σαφής και συμπληρώνεται με επάρκεια από τα στοιχεία

4 Α.Α.Δ. Κωνσταντίνου ν. Υπ. Οικονομικών κ.α. Δημητριάδης, Δ.

του διοικητικού φακέλου.

5 Έχοντας υπόψη όλα τα πιο πάνω, καταλήγω ότι, η επί-
δικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή, πάθηκε ύστερα
από δέουσα έρευνα, είναι αιτιολογημένη και δεν συντρέχει
κανένας λόγος επέμβασης του Δικαστηρίου.

Η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται.

Ο αιτητής να πληρώσει τα έξοδα. Τα έξοδα να υπολο-
γιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

Προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.